Annus XX - Vol. XX 1 Augusti 1928 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Ad Sinenses nuncium, p. 245 - Constitutio Apostolica, p. 247 - Litterae Apostolicae, p. 250 - Epistolae, p. 252.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Rhodien. De titulo Archiepiscopali, p. 258 - II. Provisio Ecclesiarum, p. 259 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Decretum de notificationibus pro Russis, p. 260 - *S. C. Concilii:* Ssmae Conceptionis de Chile et aliarum. Sepulturae, p. 261 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 265. - II. Nominationes, p. 265. - *P. O. a Propagatione Fidei:* Declaratio circa religiosa Instituta missionalia, p. 266. - *S. C. Rituum:* Romana. Decretum introductionis Causae S. D. Rosae Venerini, p. 267.

Diarium Romanae Curiae: S. Congregazione dei Riti: Congregazioni preparatoria, ordinaria, generale - Segreteria di Stato: Nomine, onorificenze - Maggiordomato: Nomine - Necrologio, pp. 272-276.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXVIII

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratio: Libreria Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 20 — Extra Italiam, *L. it.* 35 —
Pretium unius fasciculi, Lib. 3 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentario Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XX, n. 8 - 1 Augusti 1928)

ACTA PII PP. XI

BEATISSIMI PATRIS NUNCIUH

PAG.

Ad venerabiles fratres locorum Ordinarios et ad dilectos filios sacerdotes et fideles Sinarum et per eos ad nobilissimum illarum regionum populum. - *1° Agosto 1928* 245

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Inter Apostolicam Sedem. - De Damanensis dioecesis suppressione ac de eiusdem territorii archidioecesibus Goanae et Bombayensi unione. - *1 Maii 1928* 247

LITTERAE APOSTOLICAE

Francisci Salesii. - Nova approbatio constitutionum Ordinis Sororum a Visitatione Beatae Mariae Virginis. - *29 Ian. 1928* 250

EPISTOLAE

I. *Merito quidem.* - Ad R. P. Melchiorem a Benisa, Ordinis Fratrum Minorum capulatorum Ministrum generalem, quarto exeunte saeculo a condito Ordine. - *23 Iunii 1928* 252

III. *Peculiari quadam alacritate.* - Ad RR. PP. DD. Iosephum Skvireckas Archiepiscopum Kaunensem, ceterosque Lithuaniae Episcopos: nonnulla suadet quibus in populo christianae vitae usus magis magisque excitetur. - *24 Iunii 1928* . . 254

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Rhodiensis - Melitensis seu Melevitana.* - Decretum. - *29 Martii 1928* 258

II. Provisio Ecclesiarum 259

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

(PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA)

PAG.

Decretum 260

S. CONGREGATIO CONCILII

SS. Conceptionis de Chile et aliarum. - Sepulturae. - *10 Decembris 1928* 261

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 265

II. Nominationes 265

(PONTIFICIUM OPUS A PROPAGATIONE FIDEI)

De relatione inter Pontificium Opus a Propagatione Fidei et instituta religiosa missionalia. - *9 Iulii 1928* 266

S. CONGREGATIO RITUUM

Romana seu Viterbien. - Decretum introductionis causae Beatificationis et Canonizationis Servae Dei Rosae Venerini, Fundatricis Magistrarum Piarum quae ab eius cognomine nuncupantur. - *16 Maii 1928* 267

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Nuova Preparatoria, Ordinaria* e *Generale* 272

II. Segreteria di Stato: *Nomine, onorificenze* 273

III. Maggiordomato di Sua Santità: *Nomine* . 275

IV. Necrologio 276

RITUALE PARVUM cum variis benedictionum formulis. - Luce della stampa mm. 120×71. Stampa in nero con rubriche in corsivo, riquadratura alle pagine; pp. 230. - Sciolto . . . . . 3,50 4,50 5 —

— (A) Legato in tela, *taglio rosso* 5,80 6,50 7,60

— (B) Legato in pelle, *taglio oro* e busta . . . . . 13 — 14 — 15 —

Praeter Rituale maius et completum, de quo supra, eadem Typographia Vaticana *Rituale parvum* edidit quod omnia continet quae in cura animarum quotidie fere occurrunt. Haec quoque editio et soluta et variis ligaturis comparari potest; et tum propter commodam suam formam, tum ob materiam locupletem in eo contentam, tum ob characteres nitidissimos qui facile ab omnibus leguntur, tum tandem propter pretium congruenter minimum, maxime se commendat.

(*Commentarium Ord. Fr. Minorum Conv.*, 15 Nov. 1927):

Venit Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

Annus XX - Vol. XX 1 Augusti 1928 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

BEATISSIMI PATRIS NUNCIUM *

AD VENERABILES FRATRES LOCORUM ORDINARIOS ET AD DILECTOS FILIOS SACERDOTES ET FIDELES SINARUM ET PER EOS AD NOBILISSIMUM ILLARUM REGIONUM POPULUM.

Il Santo Padre, che ha seguito e segue con vivo interesse il corso degli avvenimenti in China, e che è stato il primo a trattare la China non solamente sul piede di perfetta uguaglianza, ma con atteggiamento di vera e specialissima simpatia, consacrando di Sua mano, a Roma, in San Pietro, i primi Vescovi Chinesi, si compiace vivamente e ringrazia l'Altissimo per la fine della guerra civile e fa voti che sia instaurata costì una pace duratura e feconda, interna ed esterna, basata sui principii della carità e della giustizia. Per il raggiungimento di questa pace si augura Sua Santità che siano pienamente riconosciute le legittime aspirazioni ed i diritti di un popolo che è il più numeroso della terra, popolo di antica cultura, che conobbe periodi di grandezza e di splendore, ed al quale, ove si

* Ad R. P. D. Celsum Costantini, Archiepiscopum Theodosiopolitan. Delegatum Apostolicum in Sinis, telegraphice transmissum cum Sinarum Ordinariis communicandum.

mantenga nelle vie della giustizia e dell'ordine, un grande avvenire non può mancare.

Vuole il Santo Padre che le Missioni cattoliche portino il loro contributo alla pace, al benessere, al progresso della China, e secondo quanto scriveva nella lettera del 15 Giugno 1926, *Ab ipsis Pontificatus primordiis*, diretta agli Ordinari della China, ripete ora che la Chiesa Cattolica professa, insegna e predica il rispetto e l'ubbidienza alle Autorità legittimamente costituite e che essa domanda per i suoi missionari e fedeli la libertà e la sicurezza del diritto comune.

Ai medesimi Ordinari raccomanda Sua Santità, come integrazione dell'opera evangelizzatrice, di organizzare e sviluppare l'Azione Cattolica, affinchè i fedeli cattolici dell'uno e dell'altro sesso, e specialmente i cari giovani, con la preghiera, con la buona parola e con le opere portino essi pure il debito contributo alla pace, al benessere sociale e alla grandezza della loro patria, facendo sempre meglio conoscere i santi e salutari principii del Vangelo e aiutando i Vescovi ed i Sacerdoti nella diffusione dell'idea cristiana e dei benefici individuali e sociali della cristiana carità.

Sua Santità infine, reiterando auguri e voti per la pace e la prosperità della China e supplicando Iddio onnipotente di esaudirli con ogni larghezza, impartisce a tutti quanti la sua paterna ed Apostolica Benedizione.

Dal Vaticano, 1° Agosto 1928.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE DAMANENSIS DIOECESIS SUPPRESSIONE AC DE EIUSDEM TERRITORII ARCHIDIOECESIBUS GOANAE ET BOMBAYENSI UNIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter Apostolicam Sedem et Lusitanam Rempublicam nuper inita est conventio, in qua, praeter alias de nova nonnullarum dioecesium circumscriptione in Indiis Orientalibus definienda pactiones, statutum quoque est Damanensem dioecesim esse supprimendam eiusque territorium, causis ibidem descriptis, partim archidioecesi Goanae, partim vero archidioecesi Bombayensi esse tribuendum. Quare Nos ad huiusmodi negotium perficiendum, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine ea quae sequuntur decernimus atque statuimus. Imprimis Damanensem dioecesim, in praesens suo Pastore destitutam, supprimimus, eiusque territorii partem Lusitano dominio subiectam et ad septemtrionem urbis Bombayensis exstantem una cum insula vulgo *Diu*, ad oram *Kathiavar* sita, Goanae archidioecesi adiungimus et attribuimus; reliquum vero territorium quod superest archidioecesi Bombayensi adnectimus. Decernimus pariter ut in utraque archidioecesi, Goana et Bombayensi, territoriis extinctae dioecesis Damanensis, quo supra diximus modo aucta, universus clerus ac fideles inibi commorantes, paroeciae, ecclesiae, oratoria aliaque instituta omnia, salvis dumtaxat exemptionibus iure communi statutis, iurisdictioni subsint Ordinarii loci respectivae archidioecesis, in cuius territorio exstant; duplici quae dicitur iurisdictione penitus exinde extincta ac sublata. Iubemus insuper ut documenta omnia, iura et acta suppressae dioecesis Damanensis, iuxta territoria ad quae pertinent, quam

primum fieri poterit, cancellariis Goanae et Bombayensis archidioecesis tradantur, ut in earum archivo serventur. Volentes vero ut modo suppressae Damanensis dioecesis memoria servetur, decernimus ut Archiepiscopus Goanus, patriarchali titulo Indiarum Orientalium, quo pollet, etiam in posterum retento, Archiepiscopus Goanus et Damanensis exinde appelletur. Praeterea cum Episcopus Damanensis titulo archiepiscopali Cranganorensi, ab hac antiqua sede, hucusque decoratus fuerit, ne huius quoque Ecclesiae memoria pereat, libenter annuimus ut idem Archiepiscopus Goanus et Damanensis titulum etiam Archiepiscopi Cranganorensis sibi adiungat. Hisce itaque omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsequenda venerabilem fratrem Eduardum Mooney, Archiepiscopum titularem Irenopolitanum in Isauria, et in Indiis Orientalibus Delegatum Apostolicum, deputamus, eidemque tribuimus necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione vel difficultate in exsecutionis actu quomodolibet oritura, iniuncto eidem onere ad Sacram Congregationem Consistorialem infra annum transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen

alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem hanc paginam suppressionis, dismembrationis, unionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero, temerario ausu, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo octavo, die prima mensis Maii, Pontificatus Nostri anno septimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
S. R. E. Cancellarius.

CAROLUS CARD. PEROSI,
S. C. Cons. Pro-Secretarius.

Dominicus Iorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XXXVII, n. 81. – M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

NOVA APPROBATIO CONSTITUTIONUM ORDINIS SORORUM A VISITATIONE BEATAE MARIAE VIRGINIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Francisci Salesii inter opera, quae ad spirituales animarum in Ecclesia progressus augendos, Dei spiritu ductus, ipse sanctus Doctor incepit explevitque, Sororum a Visitatione fulget Institutum, constitutionibus regulisque « sapientia, discretione, suavitate » mirabilibus ditatum. Anno quidem MDCX die festo Sanctissimae Trinitatis sua habuit initia domus Visitationis Anneciensis, quae prima ac veluti mater est totius Instituti; in eademque Sancta Ioanna Francisca Frémiot de Chantal, paucissimis tunc sibi sociis adiunctis, a Salesio Episcopo mandatum novae fundationis simulque nondum perfectas constitutiones recepit. Ab illa quidem Anneciensi parva Sororum a Visitatione domo, quam piissimus fundator cum humili sed profunda radice comparare solebat, a qua nulli rami nullaeque fibrae evelli possunt sine eorumdem mortis periculo, ceterae sororum a Visitatione familiae — et prima quidem Lugdunensis ab eadem Fundatrice mox efformata — emanarunt, quae variis in locis, alia post aliam, progressu temporis constitutae sunt. Sicut *granum sinapis, quod minimum quidem est omnibus seminibus et cum seminatum fuerit crevit et fit arbor magna,* ita suum habuit initium et crevit Religiosarum a Visitatione Institutum, quod Salesius voluerat ad interiorem vitam spiritualem augendam quarundam animarum, quae Sanctissimum Iesum Dominum Nostrum vestigiis secutae, possent, speciali Dei gratia, se abdere a mundanis, atque ita, imitatrices effectae humilitatis Redemptoris Nostri, vitam in Deo absconditam plane vivere, quasi in divino Corde latere, cogitatum, sensus, passiones, cupiditates animique inclinationes quoquo pacto coërcentes, veluti denique cruci fixae soli Iesu cruci fixo inservire. Quum pia fundatrix ex hac vita mortali migravit, paucis post annis a Sancti Francisci obitu, quo tempore tredecim tantum monasteria a Visitatione exstabant, iam intra Galliae, Helvetiae atque Italiae fines septem et octoginta domus Instituti florebant; et haud multo post in Belgio, in Germania, in Hispania atque etiam in Palaestina Sororum a Visitatione monasteria constituta sunt. Gallica vero rerum perturbatione grassante, quae exeunte XVIII saeculo omnia rei sacrae religionisque vesti-

gia evellere conata est, moniales quoque Ordinis Visitationis Beatae Mariae Virginis ad sancta et dilecta claustra relinquenda et deserenda coactae sunt, sed postea, turbine ac tempestate rei publicae illius sedatis, denuo in patria domos sibi constituerunt in quibus fideliter pieque observari possent tum primi Anneciensis monasterii *Consuetudines*, quibus, uti caritatis unionisque ligamine, ad invicem inter se domus alligantur, tum *Constitutiones* Regulaeque, quas Sanctus Doctor ad Institutum ab ipso conditum gubernandum accommodaverat, et iam rec. mem. Decessor Noster Urbanus Pp. VIII sanctione Apostolica munierat. Eaedem quidem Constitutiones ita in omnibus moderationem ac suavitatem spirant, ut moniales omnia sibi imperata facile explere queant, pietatem, sanctitatem ceterasque virtutes adipisci possint, quae sunt propriae animarum earum, quae, a mundo segregatae, peculiari modo se Deo voverunt, et Christo sponso dicarunt. Et revera ob easdem regulas Ordo a Visitatione haud parvo numero piarum sanctarumque sodalium in Ecclesia fulsit, quas inter Sancta Francisca de Chantal et Sancta Margarita Maria; ac propterea nil mirum si has mirabiles Constitutiones, tamquam pretiosa hereditate a Sancto Fundatore relictas, integras inviolatasque ad haec nostra tempora adservarint sorores, quibus iugiter fuit maxima cura ne quid novi in easdem irreperet, quo piae Ordinis Consuetudines et domorum observantia labefactari possent. Sed post Codicis iuris canonici promulgationem, ad spirituale Sororum a Visitatione bonum magis prospiciendum, peropportunum visum est Constitutiones praefatas ad Codicis praescripta conformare, eisdem etiam additis aliquibus immutationibus, quae recentiorum temporum necessitatibus accommodatae viderentur. Sacrae vero Congregationis pro Religiosorum Sodalium negotiis S. R. E. Cardinalis Praefectus Nobis sic emendatas Constitutiones proposuit denuo adprobandas; Nosque, animo repetentes Religiosarum familiam a Visitatione optimum locum merito obtinere inter Ordines Institutaque, quibus Ecclesia in terris redimitur, loculentum Nostrae benevolentiae pignus eiusdem Ordinis sororibus exhibere censuimus, quod ipsas voti compotes reddat. Itaque motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Ordinis Monialium Visitationis Beatae Mariae Virginis Immaculatae Constitutiones, quarum exemplar tum in Sacrae praefatae Congregationis tum in Brevium tabulario servabitur, plenissime adprobamus, eisdemque Apostolicae sanctionis robur adiicimus.

Haec, quae in tam frugiferae familiae religiosae bonum atque emolumentum maxime cessura rati decrevimus, statuimus, mandamus, decer-

nentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectat et in posterum spectare poterit in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIX mensis Ianuarii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD R. P. MELCHIOREM A BENISA, ORDINIS FRATRUM MINORUM CAPULATORUM MINISTRUM GENERALEM, QUARTO EXEUNTE SAECULO A CONDITO ORDINE.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Merito quidem laetatur Ordo iste capulatorum Fratrum, cui tu praees sollerter, quarto exeunte saeculo ex quo is feliciter conditus est. Etenim cum praeclara haec religiosorum Familia, ineunte saeculo XVI ab iis franciscalibus viris constituta sit qui propius voluere legiferi Patris vestigia sequi; tanto spiritus ardore capulati Fratres severiorem quandam caritatisque plenam vitam agere coeperunt ut optime sane de re christiana civilique meruerint. Ac norunt omnes apostolatu maxime studioque praecellentium virorum factum esse ut ex magna Fratrum Minorum familia, quasi ex arbore, novum nasceretur virgultum, quod in aliam arborem pedetentim succrescens, longe lateque suos ramos protenderet. Itaque auspicato evenit ut brevi capulatorum Fratrum numerus mirum in modum, Deo favente, augeretur: in Italia, in Gallia, in Germania atque in aliis Europae regionibus; his quidem praesertim consiliis ut, non modo mutuo se ipsos ad virtutis apicem excitarent, sed etiam, caritate duce, et iis qui in mortis discrimine versarentur spiritualem opem ferrent, et omnibus, concionando,

catholicam veritate populari modo traderent. Historia docet quantopere in nosocomiis, in carceribus, in calamitatibus demum omne genus ad proposita huiusmodi exsequenda istorum Fratrum desudarit industria. Inter alias, pestilentias illas hic memoramus quae bis Mediolani, anno scilicet MDLXXVI, Caroli Borromaei tempore, et anno MDCXXX, Massiliae autem anno MDCCXX vehementissime saeviere; in quibus capulati Fratres laetali morbo affectis opitulati sunt ex eisque non pauci, caritatis victimae, occubuerunt. Praeterea, militibus nautisque iidem prodesse consuevere; ut in navali illo proelio quod apud Echinadas insulas factum est ac deinde in pugnis apud Albam Regalem et Vindobonam; quarum in altera S. Laurentii a Brundusio, in altera vero Marci ab Aviano mirifice sane virtus eluxit. Sed multo magis praedicationi divini verbi et haereticorum conversioni, ad Tridentinae Synodi optata, dederunt operam; adorationem simul Sacramenti augusti per XL horas et sodalicia Ss. Passionis per varia loca constituendo. Passim autem populares missiones instituerunt; quo in campo S. Ioseph a Leonissa et B. Didacus a Gadibus praecipue enituere: atque omnes ex Ordine isto oratores, secundum Regulam S. Francisci *vitia et virtutes, poenam et gloriam, ad utilitatem et aedificationem populi* eloquio potenti nuntiaverunt. Ad exteras autem missiones quod attinet, iam inde a saeculo XVI dissitas Africae plagas ad Evangelii lumen afferendum captivosque redimendos petierunt capulati Fratres; quorum nonnulli a Xysto Pp. V merito laudum praeconio honestati sunt. Item in plures alias Asiae, Europae et Americae regiones, catholicis provehendis missionibus, se contulerunt; in eisque tam invicto quidem animo pericula difficultatesque omne genus superare soliti sunt, et promptos se paratosque praeberent ad ipsius vitae iacturam subeundam, uti S. Fidelis a Sigmaringa, Beati Agathangelus a Vendosimo et Cassianus a Nannetibus aliique multi, sanguinem pro Christi nomine fuderunt. Neque illum heic silentio praeterire volumus virum fortissimum, Guilelmum Massaia Cardinalem, qui recens in media Africa tot tantaque religionis et caritatis opera patravit ut eius memoria apud omnes in benedictione sit. Ex his quae summatim scripsimus manifesto patet quam praeclara sint istius Ordinis promerita; ideoque mirum non est, si decessores Nostri, occasione data, benevolentiam suam ei testati sint eundemque meritis laudibus honestaverint. Nos vero, non secus atque illi, paterno plane amore vos prosequimur, debitas Deo grates de beneficiis acceptis vobiscum agentes. Vehementer autem vobis de eventu tam fausto gratulati, id potissimum ominamur ut, ex saeculari hac commemoratione alacritatem novam sumentes, incorruptam vel in posterum vestri Ordinis notam retineatis, imitationem scilicet Francisci Patris severiorem. Ad hanc rem, opportuna vobis auxilia a Dei benignitate implo-

ramus; atque interea, in horum munerum auspicium itemque in peculiaris voluntatis Nostrae signum, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili, singulisque tuis sodalibus amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXIII mensis Iunii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

II

AD RR. PP. DD. IOSEPHUM SKVIRECKAS ARCHIEPISCOPUM KAUNENSEM, CETEROSQUE LITHUANIAE EPISCOPOS: NONNULLA SUADET QUIBUS IN POPULO CHRISTIANAE VITAE USUS MAGIS MAGISQUE EXCITETUR.

PIUS PP. XI

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Peculiari quadam alacritate ac studio, postquam provincia ecclesiastica haud ita pridem a Nobis, per constitutionem *Lithuanorum gente* istic condita fuerat, Romam, catholicae fidei sedem, coniunctim petere maturavistis; merito quidem censentes — in lithuana ista religiosarum ac civilium rerum renovatione — non posse vos felicius utiliusque apostolatum vestrum auspicare quam efficiendo ut grex cuiusque vester in dies arctius Pastori Summo adhaereret, ab eoque salutis normas, in posterum sequendas, per vos acciperet. Quoniam igitur gratum Nobis contigit, occasione tam praeclara, vestro frui aspectu et alloquio, maximeque cum de patria vestra sermo esset, quam Nosmet ipsi invisimus et cognovimus, idcirco facere non possumus quin, pietati vestrae respondentes, aliquid vobis scribamus; eo magis quod, lithuanarum conditione rerum a vobis exposita, placet nonnulla suadere, quibus in populo isto Nobis carissimo christianae vitae usus etiam atque etiam excitetur. Principio, laetamur equidem magnae vobis curae esse ut recte iuvenes educentur: quam quidem ad rem assequendam, cum necesse sit ut tria illa societatis humanae fundamenta, familia scilicet religio, civitas, mutua opera conspirent, tum patet praecipuum id esse ecclesiasticae auctoritatis munus, penes quam rationes ipsae nituntur rectae honestaeque vitae, fides nempe ac pietas. Quare libenter propositum vestrum laudamus ea promovendi instituta, scholas imprimis atque collegia, ubi et christianis principiis iuvenum mentes imbuuntur, et ipsorum animi bonis moribus conformantur. Ita, per ephebaea huiusmodi itemque per consociationes Mariales aliasque pias sodalitates, per oratoria

solacium praemiumque vestrorum laborum optatissimum. Esto clerum apud vos iampridem sacris initiatum, ob animarum studium ceteraque ingenii ornamenta, merito commendari Nostraque laude dignum esse: attamen cum sollicitudines illae, quas Nos habuimus hisce annis in religiosis Lithuaniae rebus fovendis, eo spectarent ut istic christiana pietas magis magisque floreret, clare liquet quantopere *novas ascensiones in corde suo disponere*, procedendo *de virtute in virtutem*, non modo populus sed etiam, praecipueque, clerus teneatur. Quamobrem sacerdotes omnes vestigia prementes Pastorum Principis, Iesu Domini, factique *forma gregis ex animo*, contendant oportet ut fideles non modo *vitam habeant*, sed *abundantius habeant*. Quapropter vos hortamur ut diligenter admodum ecclesiasticam disciplinam in clero confirmare studeatis: primum quidem eorum animos erigendo qui pietate, pastoralium perfunctione munerum sacrorumque canonum observantia excellant, dein vero defectus et abusus, sicubi sint, emendando, prohibendo quominus clerici vel iis rebus dent operam quae ipsos dedeceant, vel profana loca frequentent, vel sacerdotalem vestem gestare omittant; hanc enim ii tantum erubescunt qui saecularium hominum more vivere volunt. Denique de Actione catholica, quam vocant, vos, venerabiles fratres, alloqui cupimus; de qua nostis peculiarem quandam mentionem in pacta illa conventa inductam esse, quae supra memoravimus. Valde equidem eam probamus, dummodo ubivis iis regatur legibus quas cum in primis Nostris Encyclicis Litteris, tum pluries postea, occasione data, descripsimus. Quandoquidem enim per ipsam a lectis de populo viris actuosa opera sacris Pastoribus navatur, non potest res catholica non provehi, cum virtus in singulis et in convictu domestico sanctitudo foveatur; itemque Societati civili prosperitas veri nominis afferetur, quae caritatis operibus et avitae fidei tuitione continetur. Permagni sane ad communem salutem interest, quemadmodum patet, ut actio huiusmodi — quae quidem ab omnibus ex eadem natione catholicis, cum omnibus prosit, promoveri debet — ne, politicis rebus implicata, intra angustos alicuius factionis fines coerceatur. Etenim seponantur oportet factionum commoda cum de religionis rebus agatur, per quas maximae et verae civitati ipsi utilitates afferuntur. Cumque *actio catholica* nihil sit aliud nisi *actio religiosa*, non eadem studiis partium, sed plena catholicorum concordia niti ac consistere debet eo conspirantium ut communis christianae vitae sensus atque usus privatim publice retineantur. Meminerint ergo catholici – quatenus Actionem catholicam moderantur vel participant – quae hac in re decessor Noster Leo XIII f. r. (in Epist. Enc. *Cum multa*), opportune sapienterque edixit: « fugienda illorum opinio praepostera, qui religionem cum aliqua parte civili permiscent, usque

demum domosque studiosae iuventuti excipiundae, seiunctis videlicet maribus a feminis, illud fiet feliciter ut tam multa arceantur pericula et damna, quae praesertim ex pravis quibusdam educandi rationibus, in societatis humanae perniciem, oriri prorsus necesse est. Quo in genere valde interest ut adulescentulorum parentes ne obliviscantur cum sibi esse ius officiumque liberos bene educandi, tum facere se non posse quin Episcoporum et cleri utriusque sollertiae obsecundent, quo per sobolem ita excultam facilius Ecclesiae Civitatisque bonum promoveant. Quoniam vero « pendet a religione, qua Deus colitur, reipublicae status; multaque inter hunc et illam cognitio et familiaritas intercedit », sequitur non modo a familia sed etiam a Civitate ipsa iuvandam esse Ecclesiam in recta iuvenum institutione, utpote quae et fidei custos sit et bonorum morum magistra. Ea igitur duce, illi exspectandi sunt cives lectissimi qui, conscientia quidem legibus obtemperantes, in suorum perfunctione munerum ad patriae decus prosperitatemque plurimum conferent. Nos ceterum, ut aliis rebus iisdemque gravibus, ita iuvenili eiusmodi institutioni per pacta illa conventa opportune perspeximus quae feliciter Apostolicam Sedem inter et Lithuaniam recens inita sunt: ac fore confidimus conventa ipsa sancte inviolateque servata eam fructuum copiam in hoc etiam rerum genere allaturam, quam in optatis habemus, quaeque ab Ecclesia sperari licet cum vim suam inter populos exercere libera potest. Quo quidem loco temperare non possumus quin memoriam recolamus Praesulis illius clarissimi Georgii Matulewicii, qui, mandatis Nostris plane obsequendo naviterque laborando, ad istam religiosarum rerum renovationem viam munivit; e cuius exemplo manifeste apparet quantum geminata Dei patriaeque caritas ad optabilia omnia sane assequenda possit ac valeat. Praeterea, quod maxime Nobis cordi est, impensam vos operam dabitis, venerabiles fratres, ut et iuvenes qui in spem sacerdotii adolescunt rite instituantur et ecclesiasticam disciplinam qui iam sacerdotio aucti sunt firmiter constanterque retineant. Novum profecto clerum instructum omnino esse oportet a pietate, a doctrina, a virtute, cum non solum sibi sed etiam aliis, boni pastoris ac magistri partibus obeundis, sempiternam salutem parere debeat: etenim si, in tanta errorum vitiorumque colluvie, quibus periclitantur animae, virtute is ac doctrina careret, fideles ipsos sibi concreditos in extremum interitum secum traheret. Habetis igitur, venerabiles fratres, quomodo dioecesium vestrarum bono consulatis: recte adulescentem clerum fingendo. Itaque in eo desudet uniuscuiusque vestrum industria ut Seminaria, ad normam sacrorum canonum, condatis, quibus optimi moderatores ac magistri praeficiantur; et qui inde proficiscetur maior cotidie instructiorque sacerdotum numerus, erit is corona vestra et

adeo, ut eos, qui sint ex altera parte, prope descivisse a catholico nomine decernant. Hoc quidem est factiones politicas in augustum religionis campum perperam compellere, fraternam concordiam velle dirimere, funestaeque incommodorum multitudini aditum ianuamque patefacere ». Quatenus – inquimus – actionem catholicam moderantur vel participant; ipsi enim, ut cives sunt, prohiberi nequeunt quominus, nulla Actionis catholicae, qua talis, opera interposita, civili suffragii iure utantur. Quin immo a gravi officio iidem deficerent nisi politicis rebus civitatis, provinciae, Status, pro viribus consulerent; eo vel magis quod, ut verba eiusdem Pontificis Leonis XIII referamus (Enc. Litt. *Immortale Dei*) « catholici homines ipsius, quam profitentur, admonitione doctrinae, ad rem integre et ex fide gerendam impelluntur. Contra, ipsis otiosis, facile habenas accepturi sunt ii, quorum opiniones spem salutis haud sane magnam afferant ». At praesertim cleri est actionem catholicam a politicis rebus seiungere; cum enim religiosas res populi universi is curare debeat, prorsus eum dedecet factioni alicui studere; siquidem cavendum est ne ministerii eius dignitas inter partium conflictus deteratur neve qui ad contrarias factiones pertinent, errore fortasse decepti, a religione abalienentur. Quae si quidem omnia serventur, nullum catholicae actioni detrimentum obveniet.

Interea vehementer confisi fore ut omnes, hisce consiliis monitisque Nostris obtemperando, istud renovationis opus auspicato initum, alacri animo urgere pergatis, opportuna auxilia a Deo vobis precamur; quorum praenuntia munerum itemque paternae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam vobis, venerabiles fratres, universoque clero et populo vigilantiae uniuscuius vestrum concredito, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXIV mensis Iunii, in Nativitate S. Ioannis Baptistae, anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

RHODIENSIS - MELITENSIS seu MELEVITANA

DECRETUM

Apostolicis Litteris *Memores nos quantum decoris* diei vigesimae tertiae mensis Martii anni millesimi septingentesimi nonagesimi septimi, Pius Pp. VI, f. r., archiepiscopalem Ecclesiam Rhodiensem Ecclesiae cathedrali Melitensi seu Melevitanae unire et incorporare simulque Ordinariis Melitensibus, pro tempore exsistentibus, usum pallii nec non crucis, ante se praeferendae, per civitatem et dioecesim, indulgere atque concedere dignatus est. Cum vero Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, Apostolicis Litteris *Pastoris aeterni vices*, die vigesima octava mensis Martii huius anni datis, praefatas Litteras Apostolicas f. r. Pii Pp. VI abrogans, titulum archiepiscopalem Rhodiensem a cathedrali Ecclesia Melitensi seu Melevitana seiunxerit atque praefectura apostolica Rhodiensi et Insularum suppressa, pervetustam et insignem archidioecesim Rhodiensem eius loco restituerit ac instauraverit, Episcopi pro tempore dioecesis Melitensis seu Melevitanae, non amplius in posterum retinere poterunt titulum archiepiscopalem Rhodiensem nec frui privilegiis pallii et crucis, quae ob memoratam unionem archidioecesis Rhodiensis cum Ecclesia Melitensi seu Melevitana obtinuerant, prout hoc Sacrae Congregationis Consistorialis decreto declaratur ac statuitur. Ssmus Dominus Noster autem benigne insimul statuere dignatus est ut hodiernus Episcopus Melitensis seu Melevitanus, idest R. P. D. Maurus Caruana, titulo Archiepiscopi *ad personam* in posterum, quoad vixerit, adhuc decoretur, ita ut in praesens sit et vocari possit Archiepiscopus-Episcopus Melitensis seu Melevitanus, privilegiis quoque pallii et crucis, ut supra, perdurante munere in Ecclesia Melitensi frui privative poterit. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die vigesima nona mensis Martii anno millesimo nongentesimo vigesimo octavo.

C. Card. Perosi, *Pro-Secretarius.*

L. ✠ S.

† Fr. Raphaël C., Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssm̃us Dn̄us Noster Pius divina Providentia Pp. XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

15 Iunii 1928. — Cathedrali Ecclesiae Joliettensi praefecit R. D. Iosephum Papineau, canonicum ad honorem capituli cathedralis Marianopolitani, rectorem Collegii S. Ioannis in civitate Marianopolitana.

22 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Irenopolitanae in Cilicia, R. D. Antonium Wladislaum Szlagowski, canonicum ecclesiae metropolitanae ac rectorem Universitatis studiorum Varsaviensis, quem deputavit Auxiliarem Em̃i P. D. Alexandri S. R. E. Card. Kakowski, Archiepiscopi Varsaviensis.

30 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Signinae, R. D. Alfonsum de Sanctis, archipresbyterum-parochum ad S. Ioannis Florentinorum, in Urbe.

2 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Garbensi, R. P. Paulum Molin, e Societate Missionariorum ad Afros, vulgo « Pères Blancs », quem deputavit Vicarium Apostolicum de Bamako.

— Titulari episcopali Ecclesiae Cercinitanae, R. P. Augustum Haouissée, S. I., quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Prosperi Paris, Vicarii Apostolici Nankinensis.

— Titulari Episcopali Ecclesiae Ezerensi, R. D. Antonium Sévat e Congregatione Missionis, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Iacobi Crouzet, Vicarii Apostolici de Fort-Dauphin.

6 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Hierisensi, R. P. D. Iosephum Antonium Caruso, hactenus Episcopum Oppidensem.

— Cathedrali ecclesiae Asculanae in Piceno, R. P. D. Ludovicum Cattaneo, hactenus Episcopum Anglonensem-Tursiensem.

— Cathedrali Ecclesiae Baiocensi, R. D. Emmanuelem Suhard, vicerectorem ac professorem in Seminario dioecesis Vallis Guidonensis.

13 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Sancti Miniati, R. D. Hugonem Giubbi, parochum ad Sancti Nicolai in civitate Florentina.

— Titulari episcopali Ecclesiae Sabadiensi, R. D. Ioannem Schauer, canonicum ecclesiae metropolitanae Monacensis, quem deputavit Auxiliarem Em̃i P. D. Michaelis S. R. E. Card. Faulhaber, Archiepiscopi Monacensis et Frisingensis.

16 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Cassandrensi, R. D. Caietanum Mignani, e Congregatione Missionis, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Nicolai Ciceri, Vicarii Apostolici de Kianfu.

— Titulari episcopali Ecclesiae Conanensi, R. D. Eugenium Lebouille e Congregatione Missionis, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ernesti Geurts, Vicarii Apostolici de Yungpingfu.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

(PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA)

DECRETUM

Ad vitandam documentorum ecclesiasticorum dispersionem, quae non sine gravi detrimento, praesentibus rerum circumstantiis in Russia permanentibus facilius accidere posset, Pontificia Commissio pro Russia, approbante Ssmo Domino Nostro Pio, divina Providentia Papa XI, haec statuit: Donec aliter provisum fuerit, notificationes omnes, ad normam canonum 470 § 2, 576 § 2, 798, 1011 et 1103 § 2, parocho baptismi faciendae, si parochia baptismi inter fines Russiacae ditionis exsistat, ab iis qui ad id iure tenentur, ad hanc unam Pontificiam Commissionem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Pontificiae Commissionis pro Russia, die 13 Iulii 1928.

A. Card. Sincero, *Praeses.*

L. ✠ S.

Carolus Margotti, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO CONCILII

SS. CONCEPTIONIS DE CHILE ET ALIARUM

SEPULTURAE

Die 10 Decembris 1927

QUAESTIO. – Episcopus Ssmae Conceptionis in Republica Chilensi haec Pontificiae Commissioni ad Codicis canones authentice interpretandos exponebat, quae eadem Commissio ad H. S. C. detulit. « Hic in more positum cernimus, haud paucos christifideles ditiores, sacerdotes praesertim, cum condunt testamentum, inter alia suae voluntatis statuta heredibus adimplenda, hoc etiam committere, nempe suas se velle exuvias post aliquod temporis lapsum, decem vel quindecim annos, in hanc vel illam ecclesiam e communi coemeterio transferri ibique demum sepeliri ». Adsunt enim ad parietes ecclesiarum, vel ibidem fiunt ex commissione heredum, nonnullae excavationes seu loculi, ubi ossa et cineres in parvis arculis definitive componuntur. Id frequentatur etiam — ut alius Episcopus eiusdem regionis exposuit — in Oratoriis semipublicis monialium seu sororum, quae maxime cupiunt ut eadem Oratoria fiant locus definitivae ipsarum sepulturae. Praeterea placet nonnullis christifidelibus testamento disponere, ut, corpore sepulturae tradito, extrahantur tamen cor et praecordia, ut in ampulla rite clausa perpetuo asserventur in parietibus ecclesiarum aut oratoriorum. « At vero – prosequitur Episcopus – eiusmodi praxis non videtur posse componi cum can. 1205 § 2, qui sic effertur: *In ecclesiis cadavera ne sepeliantur.* Hinc quaeritur:

« 1. Potestne tolerari praxis, de qua supra, saltem pro sacerdotibus aut Religiosis?

« 2. Can. 1205 § 2 intelligendusne est etiam de ossibus; ita ut haec quoque sepeliri interdicantur in ecclesiis?

« 3. An vero sensus verbi *cadavera* presse sit accipiendus? »

ANIMADVERSIONES. – Quoad primum dubium, animadvertendum inprimis ex praescripto canone 1214 § 1 « nullum cadaver perpetuae sepulturae ecclesiasticae traditum » exhumari posse sine licentia Ordinarii. Porro sepultura, quae fit in coemeterio *communi*, ut in casu, ex lege ecclesiastica natura sua perpetua est. Si igitur in can. 1214 sermo est tantummodo de *perpetua* sepultura, permissio exhumandi in ceteris casibus, intelligenda est de sepultura *provisorie* facta *extra coemeterium* pro-

prie dictum, seu de loco sepulturae more occasionali et extraordinario, uti v. g. tempore belli. Unde S. Congregatio Ep. et Reg., 28 Ian. 1603, censuit « cadaver, *quod alicubi positum non est per modum depositi*, sed traditum est perpetuae sepulturae, exhumari non licet, nec alio asportari, nisi de licentia Ordinarii ». Cfr. Ferraris, v. *Cadaver*, n. 53.

Proinde sepultura rite facta in coemeterio *communi* sive *ordinario* natura sua perpetua est, nec ullo pacto eam temporaneam facit voluntas testatoris, de qua supra. Ratio enim perpetuae vel temporariae sepulturae non ex defuncti intentione aut familiae vel heredum voluntate aut forte ex lege civili desumenda est, sed ex ipsa rei natura nimirum ex lege Ecclesiae et circumstantiis obiective ac generaliter perspectis. Itaque, cum sepultura in casu sit profecto *perpetua* ad normam iuris, applicandum est praescriptum can. 1214 § 1, scilicet « nullum cadaver... exhumare licet, *nisi de licentia Ordinarii* ».

Olim satis non erat licentia Ordinarii, sed expressa venia Sedis Apostolicae in multis casibus requirebatur. S. C. Imm. *Aesina*, 17 Dec. 1602; *Sutrina*, 1 Iun. 1604: *Maceraten.*, 8 Aug. 1645, etc. Cfr. Ferraris, l. c., n. 16 ss.

Accedit quod ne ipsa quidem cadavera Servorum Dei exhumari possunt absque peculiari facultate a legitima auctoritate ecclesiastica obtenta, etsi plures vel plurimi anni iam praeterlapsi sint, etc. Cfr. Bened. XIV, *De serv. Dei beatif.*, etc., lib. IV, part. II, cap. 22 ss.

Praeterea animadvertendum est, nomine *cadaverum* non solum corpora adhuc integra et incorrupta intelligi, verum etiam corpora plus minusve iam dissoluta et corrupta, seu generatim exuvias, ut expresse docet Benedictus XIV (loc. cit.).

Demum notandum, cadavera etiam post decem aut quindecim pluresve annos interdum reperiri integra et incorrupta. Nam dissolutio sive *decompositio*, quam vocant, corporis ocius vel serius contingit multiplici de causa, nempe non modo ex ipsa corporis physica constitutione atque ex natura morbi unde mors accidit, verum etiam ex causis extrinsecis, praesertim ex humoribus terrae ubi cadaver humatum fuit. Cfr. De Sentis, *De coemeteriis*, Parisiis, 1875, p. 68 s.; Petrucci, *I cimiteri*, Roma, 1905, p. 18 ss.

Can. 1205 § 2 statuit hoc principium generale: « *In ecclesiis cadavera ne sepeliantur*, nisi agatur de cadaveribus Episcoporum residentialium... » Quo praescripto Codicis ius sepeliendi in ecclesiis, quod inde a saec. XII consuetudine primum, dein lege scripta invaluerat, abrogatur et ad veterem usum sepeliendi in coemeteriis reditur.

Praxis igitur cadavera e communi coemeterio transferendi in ecclesiam ibique ea sepeliendi, adversatur tum can. 1214 § 1, si exhumatio fiat sine Ordinarii licentia, tum can. 1205 § 2, ideoque improbanda reii-

ciendaque omnino est. Neminem sane fugit, ex privata voluntate leges ecclesiasticas nullatenus mutari posse, in iis potissimum quae ad ius publicum spectant. Idcirco clausula, de qua agitur, a testatore heredibus adimplenda relicta, nimirum « se velle exuvias post aliquem temporis lapsum, decem vel quindecim annos, in hanc aut illam ecclesiam, e communi coemeterio transferri ibique sepeliri », pro *non adiecta* habenda est.

Vox autem *ecclesia*, in can. 1205 § 2, attento legis fine et perspectis legibus liturgicis, accipi debet sensu lato, nimirum pro quolibet loco sacro cultui divino publice exercendo destinato, signanter pro oratoriis semipublicis ad normam can. 1193. Lex enim aliter non cavet nisi de sepulcro familiari seu gentilicio, ac de aediculis coemeteriorum, de quibus in can. 1190. Ex reprobata vero consuetudine qua de agitur, non sequitur stricta obligatio removendi cadavera iam condita, in ecclesiis seu oratoriis, extra casus can. 1205 § 2, et can. 1242: nisi Episcopus hanc remotionem iubeat, quod potest, si res in dedecus loci sacri cedat.

2. Alterum dubium *affirmativa* responsione esse dimittendum, tum ex dictis tum ex dicendis facile perspicitur. Lex ecclesiastica *cineres* et *ossa* cadaveribus plane aequiparat quoad locum benedictum ubi sepelienda sunt, et quoad ritum sacrum sive funus quod in eorumdem translatione ac tumulatione peragi potest. Haec Sacra Congregatio in *Amerina*, 31 Mart. 1708, censuit *ossa* ad novam ecclesiam paroecialem, non secus ac cadavera, esse transferenda.

S. R. C., *S. Iacobi de Venezuela*, 11 Aug. 1888, sequentes normas statuit servandas, si quando *cineres* vel *ossa* eorum qui in exteris regionibus mortui sunt in patriam transferantur, ut ibi in sepulcro maiorum aut in Pantheon virorum illustrium recordantur: 1) huiusmodi cineres aut ossa exponi posse, post reditum in patriam, in aliqua cappella ardenti, ut fieri solet pro defunctis in die obitus et depositionis; 2) clerum huiusmodi ossa et cineres comitari posse eadem sollemnitate et iisdem ritibus qui in die obitus adhibentur; 3) funera pro ipsis fieri posse in ecclesia vel saltem in aliqua sacra cappella (*Decreta auth.*, n. 3696).

Eadem S. R. C. *Carthaginien. in Indiis*, 23 April. 1875, edixit tamen *ossa* acatholicorum (non secus atque cadavera) iam condita in ecclesia, esse omnino amovenda (*Decreta auth.*, n. 3344).

S. C. S. Officii die 3 Aug. 1897 declaravit ipsa *membra* corporis humani *amputata* in loco sacro sive benedicto esse sepelienda (*Collect. S. C. de Prop. Fide*, II, n. 1975).

Igitur ossa et cineres cadaveribus aequiparantur. Idque antiquissimi excultarum gentium mores probe confirmant, praesertim Romanorum, apud quos sollemne religiosumque erat, *ne insepulta manerent ossa*.

Proinde can. 1205 § 2, qui vetat ne in ecclesiis sepeliantur cadavera, vetat quoque ne in iisdem ossa et cineres recondantur. Urget sane eadem ratio.

3. Ex dictis manifesto sponteque consequitur responsio ad tertium dubium, nimirum vocabulum *cadaver*, de quo in can. 1205 § 2, accipiendum esse lato sensu, ita ut comprehendat etiam ossa et cineres et amputata membra.

Ad *cor* autem quod attinet, de quo praecise hic quaeritur, adest explicita declaratio S. Rituum Congregationis. Sequens nempe dubium propositum fuit: « Quum in archidioecesi Sancti Iacobi de Cile aliquando contingat ut, mortuis Episcopis aliisque praeclaris sacerdotibus, *cor* eorum extrahatur ut honorifice servetur in domo vel pio loco ab ipsis fundatis vel praedilectis; atque conservatio ita fiat ut claudatur cor in ampulla vitrea, in visibili loco et inter flores ordinarie collocata; quaeritur: Potestne haec praxis continuari? » S. R. C. die 11 Febr. 1898, re accurate perpensa, respondendum censuit: « *Affirmative; dummodo descripta conservatio cordis non fiat in loco sacro* » (*Decreta auth.*, n. 3982).

Quare, etc.

Resolutio. – Propositis in plenariis Emorum Patrum comitiis die 10 Decembris 1927 ad Vaticanum habitis supradictis dubiis nimirum:

I. *Potestne tolerari praxis statuendi per testamentum voluntatem transferendi proprias exuvias e communi coemeterio in aliquam ecclesiam post aliquod temporis lapsum a morte?*

II. *Canon 1205 § 2 intelligendusne est etiam de ossibus ita ut haec quoque sepeliri interdicantur in ecclesiis?*

III. *An vero verbum « cadavera » presse sit accipiendum?*

Sacra Congregatio Concilii respondendum censuit prout respondit:

Ad I. *Negative* et Episcopus prudenter praxim removere curet.

Ad II. *Affirmative:*

Ad III. Provisum in altero.

Facta autem de praemissis Ssmo Dño Nostro Pio divina Providentia Papae XI, relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium in Audientia diei 13 insequentis, Ssmus datas resolutiones approbare et confirmare dignatus est.

† Iulius, Ep. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dñus Noster Pius div. Provid. Pp. XI, decretis Sacri Consilii Christiano nomini propagando, Ecclesias quae sequuntur de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

15 Februarii 1928. — Cathedrali Ecclesiae de Ranchi praefecit R. P. D. Ludovicum van Hoeck, e S. I., hactenus Episcopum Patnensem.

— Abbatiali nullius Ecclesiae de Lindi, R. D. Gallum Steiger, O. S. B.

28 Martii. — Cathedrali Ecclesiae Lahorensi, R. D. Hectorem Catry, O. F. M. Capuccinorum.

13 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Sappensi, R. P. D. Iosephum Gjonali, hactenus Episcopum titularem Callinicensen.

3 Iulii. — Metropolitanae Ecclesiae Madraspolitanae, R. P. Eugenium Méderlet, e Pia Societate Salesiana ven. Ioannis Bosco.

Insuper decreto diei 4 Maii 1928 constituit Administratorem Apostolicum restitutae archidioecesis Rhodiensis, R. P. D. Ambrosium Acciari, O. F. M.

II

NOMINATIONES

Eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide successivis ut infra rescriptis renunciavit ad suum beneplacitum.

11 Ianuarii 1928. — R. P. Caesarium Ioannem Hippolytum Esquerre, e Societate Missionariorum ad Afros vulgo « Pères Blancs », *Praefectum Apostolicum de Bobodjoulasso.*

1 Februarii. — R. P. Iosephum Zambonardi, e Congregatione Filiorum Cordis Iesu, *Praefectum Apostolicum de Bahr-el-Gebel.*

30 Martii. — R. P. Bernardum Merizalde, O. E. Recollectorum S. Augustini, *Praefectum Apostolicum de Tumaco.*

2 Maii. — R. P. Marcellum Grandin, e Congregatione Spiritus Sancti, *Praefectum Apostolicum de Ubanghi Kari.*

29 Maii. — R. P. Vitum Bouma, e Congregatione Ss. Cordium, vulgo de Picpus, *Praefectum Apostolicum de Banka et Biliton.*

6 Iunii. — R. D. Theophilum de Backere, e Congregatione Missionis, *Praefectum Apostolicum de Saerabaja* (in insula Java).

Decretis S. C. de Propaganda Fide diei 27 mensis Iunii c. a., R. D. Aloisius Drago renuntiatus est Secretarius Generalis Consilii Superioris Generalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei, et R. D. Petrus Coffano renuntiatus est Praeses eiusdem Operis pro Italia.

(PONTIFICIUM OPUS A PROPAGATIONE FIDEI)

DE RELATIONE INTER PONTIFICIUM OPUS A PROPAGATIONE FIDEI ET INSTITUTA RELIGIOSA MISSIONALIA.

DECLARATIO

In coetibus plenariis Consilii Superioris Generalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei Romae habitis mense Aprili huius anni, haec vota sunt prolata de mutua consuetudine inter Pontificium Opus a Propagatione Fidei et Instituta Religiosa Missionalia:

I. Religiosi, sicut ceteri omnes, prae quocumque opere Missionibus iuvandis destinato, studiose ac sedulo favere velint Pontificio Operi a Propagatione Fidei. Nam

a) est Opus Pontificium et a Summo Pontifice Pio divina Providentia Pp. XI, Motuproprio *Romanorum Pontificum*, die 3 Maii a. 1922 edito, ad dignitatem instrumenti Apostolicae Sedis evectum;

b) Missiones vero Religiosis Institutis concreditae ab ipso Pontificio Opere quotannis non parva accipiunt adiumenta atque Missionum Praepositi subsidia extra ordinem saepe petunt.

II. Velint iidem Religiosi operam dare ad felicem exitum peculiaris Festi pro Missionibus mense Octobri celebrandi.

III. Velint insuper Religiosi abstinere et ab ineundis viis et ab adhibendis mediis et ab operibus condendis, quae sub quacumque specie aliquid prae se ferant, quod cum Pontificio Opere a Propagatione Fidei confundi possit, quaeque impediant Pontificii Operis maius incrementum.

IV. Quibus positis, ad meliorem conspirationem et pleniorem successum operum missionalium, Consilium Superius Generale, cui perspectum est Pontificium Opus a Propagatione Fidei haud posse occurrere omnibus et singulis Missionum necessitatibus, libenter declarat se nolle impedire quominus Instituta Missionalia ab amicis et benefactoribus stipem conquirant pro suarum Missionum necessitatibus; sed sperat fore, ut eadem Instituta commendent amicis et benefactoribus ipsum Pontificium Opus et curent, ut iidem nomina dent etiam Pontificio Operi propter rationes supra allatas.

Ex Secretaria, die 9 Iulii 1928.

L. ✠ S. † Ioseph Nogara, Archiepiscopus el. Utinensis,
Pro-secretarius generalis.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

ROMANA seu VITERBIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI ROSAE VENERINI, FUNDATRICIS MAGISTRARUM PIARUM QUAE AB EIUS COGNOMINE NUNCUPANTUR.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?

In illustri civitate Viterbiensi, die 9 Februarii anno 1656, in lucem prodiit infantula, cui, cum sequenti die in sacro fonte baptismali unda ablueretur, Rosae nomen impositum, bonum omen futurae eiusdem florescentis sanctitatis, piorumque parentum Gotefridi Venerini et Martiae Zampichetti insignis devotionis testimonium erga perillustrem concivem beatam Rosam, quae civitatem totamque provinciam meritis perpetuoque praesidio laetificat, defendit et ornat. Paterna in domo, christiana et civili educatione ac instructione imbuta, excogitare coepit simulque excitare sensus et affectus peculiares in statum vitae perfectioris, non sine spe boni exitus. At specie ac aetate cum floreret, honesti iuvenis, cum quo nuptias iniret, amore illecta, saeculi vanitatibus et pompis aliquantulum indulsit, pietatis fervore tepescente.

Hinc angustias luctasque intimas sustinere coepit, animi anceps an potius nova prosequi vota, quam ad pristina se convertere expediret, donec haesitanti et supplicanti misericors succurreret Deus. Quadam feria sexta, cum Rosa in memoriam et honorem Dominicae Passionis, a prospiciendo e fenestra iuvene a se dilecto abstinuisset, statim, nova luce a Deo indita, pericula quae animae propriae imminerent, clare persensit.

Eodem tempore, Deo providente, rus, animi relaxandi causa, una cum fratre et sorore, concessit, ibique non sine aliquo superno mentis instinctu, ipsa scivit et retulit iuvenem illum fuisse improvisa morte misere abreptum, quod reapse confirmavit eventus. Gravi afflicta moerore et luctu, effusis ad Deum propitiationis precibus, Rosa reviviscere in se sensit pristinum animi fervorem, voluntatemque status religiosi amplectendi. Interim, de parentum consensu, cum decimum septimum annum ageret, in monasterium S. Catharinae se recepit, ibique permansit, donec paucos post menses, patre emortuo, ob rei familiaris necessitates et matris praesertim infirmitatem domum redire cogeretur. Fratre natu maiore, matreque haud ita post vita functis, cum soror Magdalena ad honestas nuptias transiisset, ancilla Dei, curam domus minorisque fratris suscipere adigitur, atque ingressum in aliquod monasterium ad opportuniores circumstantias differre.

Interim apud sanctuarium Ordinis Praedicatorum B. M. Virgini *de Quercu* nuncupatae dicatum, piis adhibitis precationibus et Sacramentis rite receptis, a prudenti confessario curae committitur P. Bonaventurae Bandinelli, Collegii Societatis Iesu Rectoris, ad Ssmi Nominis Iesu, in ipsa civitate Viterbiensi; quo suasore non exiguos in via Domini progressus fecit. Post ipsius discessum, P. Dominici Balestra, deinde P. Ignatii Martinelli, consilio et hortatu, puellas in propria domo convocare, atque ab optimis adolescentibus adiuta, religiosae et civilis institutionis elementis, praesertim doctrinae christianae, non sine uberibus fructibus imbuere coepit. Quod opus, gratuito incoeptum, Rosa domi prosecuta est donec stabili sede et tuto censu provisum perficeretur. Nec exspectationi et spei Ancillae Dei defuerunt opportuna divinae Providentiae auxilia: domus scholaris et habitationis pro Magistris a domina Artemisia Marzanti oblata; sociae Hieronyma Coluzelli et Portia Bacci pro puellarum magistris adscitae; alumnae complures adscriptae. Itaque consensu et auctoritate Emi Episcopi Viterbiensi Urbani Sacchetti, annuente etiam Adm. Rev. P. Carolo de Noyelles, Praeposito Generali Societatis Iesu, die S. Rosae Limanae sacro, anno 1685, Rosa, aetatis anno vigesimo septimo, una cum sodalibus ingressa est domum scholis instituendis paratam. Istae magistrae omni necessaria doctrina et virtute exornatae puellas docebant; hae quod in scholis didicissent domi repetebant, non parvo pietatis ac religionis incre-

mento. Haec autem feliciter procedebant, etsi mordacia quorumdam dicteria Famulae Dei eiusque sociis ipsarumque instituto non parcerent; nec aliae defuerunt difficultates, ut infirma Portiae Bacci valetudo, quae pergere in laborioso scholae officio non valuit; maxime autem discessus prudentissimi Magistri spiritus P. Martinelli, qui ad sacram docendam theologiam in Lauretanum Collegium Illyricum Societatis Iesu, aliquot post annos a scholae fundatione, missus est. Interim dum ita res se haberent, Episcopus Montisfalisci, Marcus Antonius Cardinalis Barbadicus, vir sanctitate, dignitate et zelo pastoralis officii insignis, puellis in sua episcopali civitate et dioecesi recte instituendis, propensa voluntate animum intendebat. Is, quum audivisset Rosam Venerini ad christianam puellarum institutionem scholam in civitate Viterbiensi fundasse, consensu Emi Episcopi eiusdem dioecesis Dei Famulam in civitatem Faliscodunensem ad se advocavit, eiusque consilio et opere, schola pro puellis in ipsa civitate fundata est; quod Rosa, Episcopo Cardinali iubente, etiam in pluribus dioecesis pagis praestitit, magna ipsius Episcopi satisfactione, qui omnia movit ut Famula Dei Faliscoduni, scholarum dirigendarum causa, permaneret. Restitit pia Virgo, cum optime nosset quibus incommodis et periculis sua Viterbiensis schola, ob propriam absentiam, laboraret. Libenter tamen Emo Episcopo promisit se, quotannis aut saepius, si res expostularet, scholas urbis episcopalis, totiusque dioecesis invisuram.

Interea cum optima puella, Lucia Filippini, cornetana, Faliscoduni, sub Rosae Venerini magisterio formata, optima virtutis doctrinaeque specimina praebuisset, eam Famula Dei Emo Episcopo proposuit, ut suo loco omnibus dioecesis scholis praeesset. Cuius consilio arrisit prudentissimus Pastor, cum ea exspectationis spe eoque exitu, quos tota Beatae Luciae vita, opera insignia virtutesque praeclarae demonstrarunt. Viterbium Rosa cum rediisset, magno animo totisque viribus Institutum ad maiorem Dei gloriam incoeptum perficere, alumnas religione ac pietate in dies promovere, scholas, Episcopis aliisque religiosis viris expostulantibus, in alias quoque dioeceses propagare contendit. In hac ipsa alma Urbe, ut votis ipsius Summi Pontificis Clementis XI satisfieret, inde ab anno 1707 prima schola Magistrarum Piarum pro puellis aperta est, opera B. Luciae Filippini, ad hoc munus a civitate Faliscodunensi advocatae, quae post aliquot menses Faliscodunum, ad scholam quam praeerat, reversa est. Anno demum 1712 Rosa Venerini, consiliis pluribus adhibitis, scholam aperuit apud Sanctum Marcum, quam ipse Summus Pontifex Clemens XI anno 1714 visitare, laudare atque probare dignatus est.

Alia etiam schola in ipsa Urbe a praeclara Fundatrice, apud Ss. Vincentium et Anastasium aperta est; multis praeterea in locis, praesertim Status

ecclesiastici, RR. Episcopis petentibus, Institutum Magistrarum Piarum, magno Dei gloriae animarumque salutis incremento, similes fundavit scholas, quae late floruere et florent usque ad hodiernum diem.

Magistrae Piae, uti ipsa vox populi, inde ab initio, appellavit, quae dilectissimae Matris et Fundatricis Rosae Venerini cognomine nuncupantur, Apostolica auctoritate adprobatae, propriisque legibus munitae, ab antistita generali eiusque consilio reguntur et gubernantur. Earum Institutum S. R. E. Cardinali Protectore, a Romano Pontifice designando, praeclare honoratur.

Sed, ut ad ipsam Matrem Rosam sermo redeat, ipsa Dei Famula orationi et operationi, Sacramentis suscipiendis, lectionibus spiritualibus, aliisque pietatis exercitiis semper intenta, devotissima Passioni Dominicae, Virgini Immaculatae, Angelis et Sanctis Titularibus; parca in victu et in somno, sui status studiosissima, vera magisterii ac pietatis exemplum et forma, in dies inclaruit. Tandem Dei Ancilla, assiduis laboribus, diuturnis aerumnis acerbisque doloribus et quadam spiritus ariditate patientissime toleratis, in perfecta conformitate cum divina voluntate, Ecclesiae Sacramentis rite refecta ac roborata, obdormivit in Domino, Romae, die 7 Maii 1728. Funere solemniter peracto, in templo Farnesiano Ssmi Nominis Iesu, cum magna populi frequentia, ibidem Famulae Dei corpus conditum est, in sepulchro Magistrarum Piarum.

Recurrente autem hoc anno 1928, die 7 Maii eiusdem pretiosae mortis anniversario ultra bis saeculari, ad eamdem ecclesiam Ssmi Nominis Iesu complures convenerunt Magistrae ex familia Venerinia, cum suis alumnis: quae Sacrosancto Missae Sacrificio religiosa pietate adstiterunt in memoriam benemerentissimae Fundatricis et Matris.

Tandem adveniente die diu exspectata et optata, de Causa beatificationis et canonizationis Servae Dei apud Sacram Rituum Congregationem disceptatum est. Inchoatis enim et absolutis in hac Alma Urbe et in civitate Viterbiensi Ordinariis inquisitionibus super fama sanctitatis vitae, virtutum et miraculorum in genere Sor. Rosae Venerini, et Sacrorum Rituum Congregationi traditis eiusque iudicio subiectis, quum, eiusdem Servae Dei scriptis perquisitis et revisis, nihil obstet quominus ad ulteriora, iuxta ordinem iuris, procedi possit, instante Rmo P. Nicolao Monaco, Soc. Iesu, Pont. Collegii Pii Latini Americani Rectore, et huius causae Postulatore legitime constituto, attentisque litteris postulatoriis Emi ac Rmi Dni Gulielmi Card. Van Rossum, Instituti Magistrarum Piarum Venerini Protectoris, atque S. R. E. Patrum Cardinalium Petri Lafontaine, Venetiarum Patriarchae, et Alexii Ascalesi, Archiepiscopi Neapolitani, necnon quorundam RR. PP. Archiepiscoporum, Episcoporum et virorum

ecclesiastica vel civili dignitate praestantium, supplicante M. Maria Anna Piccinetti, antistita generali eiusdem Instituti cum suo Consilio, Emus ac Rmus Dñus Alexander Card. Verde ipsius Causae Relator seu Ponens, in ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis, subsignata die ad Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur?*

Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Cardinalis Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei Promotore generali, omnibus sedulo perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative seu signandam esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit.* Die 15 Maii 1928.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI per eundem Promotorem generalem Fidei relatione, Sanctitas Sua rescriptum Sacrae Rituum Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae Servae Dei Rosae Venerini, Fundatricis Instituti Magistrarum Piarum ab eius cognomine nuncupatarum. Die 16 Maii 1928.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *S. R. C. Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 3 Luglio 1928, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi Signori Cardinali e col voto dei Rmi Prelati Officiali e dei Consultori Teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Nuova Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroicità delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Alice le Clerc, Fondatrice dell'Istituto di Nostra Signora.

Martedì, 17 Luglio 1928, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Rmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Introduzione della Causa di beatificazione e canonizzazione della Serva di Dio Vincenza Maria Lopez Vicuña, Fondatrice dell'Istituto delle Figlie dell'Immacolata, per le Fanciulle addette al servizio.
2. Intorno alla Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore del Beato Luca Belludi Conf. Socio di S. Antonio.
3. Intorno alla Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore dei Beati Carlo Hurtrel, Sacerdote dell'Ordine dei Minimi e Lodovico Hurtrel, Diacono nell'arcidiocesi di Parigi, Martiri.
4. Intorno alla Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore del Beato Ugone Fossense, Abbate dell'Ordine dei Premonstratensi.
5. Intorno alla Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore della Beata Osanna da Cattaro, Vergine del Terz'Ordine di S. Domenico.
6. Intorno alla Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore della Beata Maria Vergine del Rosario v. d. « de Chiquinquira ».
7. Intorno alla revisione degli Scritti del Servo di Dio Giovanni Battista da S. Michele Arcangelo, Sacerdote professo dei Chierici Scalzi della Ssma Croce e Passione di N. S. G. C.
8. E finalmente intorno alla revisione degli Scritti del Servo di Dio Pio da S. Luigi, Chierico professo dei Chierici Scalzi della Ssma Croce e Passione di N. S. G. C.

Martedì, 24 Luglio 1928, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione del Servo di Dio Corrado da Parzham, laico professo dell'Ordine dei Minori Cappuccini.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

6 Maggio 1928. L'Emo Signor Cardinale Francesco Ragonesi, *Protettore della « Compañia de Hermanas de la Crux de Sevilla ».*

15 Giugno » Monsig. Gaetano Cicognani, Arcivescovo titolare di Ancira, *Nunzio Apostolico nel Perù.*

21 » » Monsig. Giovanni Beda Cardinale, Arcivescovo titolare di Chersona, *Nunzio Apostolico a Lisbona.*

28 » » L'Emo Signor Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore di Santa Maria, Terziarie Francescane* (St. Louis, Missouri).

2 Luglio » L'Emo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle Suore di S. Giuseppe* (Tarbes).

3 » » L'Emo Signor Cardinale Luigi Capotosti, *Protettore delle Suore Francescane degli Afflitti* (Varsavia).

Assistente al Soglio Pontificio:

2 Maggio 1928. Monsig. Ismaele Perdomo, Arcivescovo di Bogotá.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

3 Maggio 1928. Monsig. Lorenzo Luigi Francesco Rousselot, della diocesi di Châlons-sur-Marne.

» » » Monsig. Giulio Leopoldo Nottin, della medesima diocesi.

23 » » Monsig. Michele Bucci, della diocesi di Montefeltro.

20 Giugno » Monsig. Riccardo Barry Doyle, della diocesi di Ferns.

19 Luglio » Monsig. Liberato Dionigi Da Costa, dell'archidiocesi di Fortaleza.

Prelati domestici di S. S.:

4 Maggio 1928. Monsig. Carlo Uberto Sarazin, della diocesi di Châlons-sur-Marne.

» » » Monsig. Gabriele Maria Royer, della medesima diocesi.

9 » » Monsig. Giuseppe Zumbo, dell'archidioc. di Reggio Calabria.

4 Giugno » Monsig. Luigi Cammarata, della diocesi di Caltanissetta.

6 » » Monsig. Desiderato Dubar, dell'archidiocesi di Cambrai.

15 » » Monsig. Antonio Dedola, della diocesi di Campagna.

20 » » Monsig. Giovanni Pauly, dell'archidiocesi di Praga.

23 » » Monsig. Giovanni Schaefers, della diocesi di Paderborn.

28 » » Monsig. Francesco Gleiss, della diocesi di Sant'Ippolito.

30 » » Monsig. Pietro Marzocco, della diocesi di Adria.

2 Luglio » Monsig. Eduardo Gorski, della diocesi di Sandomir.

4 » » Monsig. Giuseppe Morcos, del Patriarcato di Gerusalemme.

» » » Monsig. Carlo Alessandro Leimbach, della diocesi di Fulda.

6 » » Monsig. Teodoro Geiger, dell'archidiocesi di Bamberga.

» » » Monsig. Giuseppe Nagengast, della medesima archidiocesi.

6 Luglio 1928. Monsig. Giovanni Battista Dietz, dell'archidiocesi di Bamberga.
13 » » Monsig. Andrea J. Clohessy, della diocesi di Kansas City.
» » » Monsig. Giacomo J. Mc Caffrey, della medesima diocesi.
19 » » Monsig. Giuseppe Dos Santos Mauricio (Roma).
21 » » Monsig. Michele Wonisch, della diocesi di Secovia.
26 » » Monsig. Federico Romeu y Rubio, della diocesi di Matanzaz.

ONORIFICENZE

Con brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

20 Marzo 1928. Al sig. comm. Giuseppe Scott, della diocesi di Los Angeles.

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

4 Dicembre 1926. Al sig. dott. Francesco Bracht, dell'archidiocesi di Colonia.
30 Maggio 1928. Al sig. prof. Eugenio De le poulle, della diocesi di Lilla.
30 Giugno » Al sig. Eduardo Jelen (Cecoslovacchia).

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

5 Giugno 1928. Al sig. Colomanno Andrassy, dell'archidiocesi di Agria.
9 » » Al sig. Diran Philippossian, della diocesi di Alessandria degli Armeni (Egitto).
14 » » Al sig. Vito Domenico Accettura, dell'archidiocesi di Bari.
25 » » Al sig. cav. Alfredo Angelini (Roma).
4 Luglio » Al sig. Felice Leone Thiel, della diocesi di Breslavia.
7 » » Al sig. dott. Angelo De Angeli, dell'archidiocesi di Milano.
10 » » Al sig. Gioacchino Gonzalez y Fernandez, della diocesi di Madrid.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

20 Settembre 1927. Al sig. Riccardo Staz, dell'archidiocesi di Colonia.
1 Febbraio 1928. Al sig. Alfredo Buvey, della diocesi di Tournay.
24 Marzo » Al sig. Enrico Lahaye, della diocesi di Liegi.
11 Maggio » Al sig. Domenico Grillo, della diocesi di Oppido Mamertina.
11 Giugno » Al sig. Angelo Riello, della diocesi di Ceneda.
14 » » Al sig. Francesco Bassi, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Vincenzo Marinaro, dell'archidiocesi di Atene.
22 » » Al sig. Luigi Guglielmo Carlo Blijdenstein, della Prefettura Apostolica di Malang.
25 » » Al sig. ing. Raffaele Bottazzi, della diocesi di Treviso.
26 » » Al sig. Giuseppe Bonet del Rio, della diocesi di Barcellona.
30 » » Al sig. Romeo Bennicelli (Roma).
» » » Al sig. Giovanni Straub, della diocesi di Erbipoli.
« » » Al sig. Arturo Tirinnanzi, dell'archidiocesi di Firenze.
1 Luglio « Al sig. dott. Daniele Orth, della diocesi di Spira.

5 Luglio 1928. Al sig. Giuseppe Lardeur, della diocesi di Arras.
10 » » Al sig. Claudio Delgado Figuera, della diocesi di Segovia.
19 « » Al sig. Paolo Denis du Peage, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Pietro Aronio de Romblay, della medesima diocesi.

La Gran Croce dell'Ordine di San Silvestro Papa:

28 Giugno 1928. A S. E. il sig. Carlo Arsenio Henry, Ministro Plenipotenziario.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

26 Maggio 1928. Al sig. Giovanni Alves de Figueredo, della dioc. di Guaxupé.
» » » Al sig. Giuseppe Onorio Vieira, della medesima diocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

1 Giugno 1928. Al sig. Emilio Appiano, della diocesi di Asti.
1 Luglio » Al sig. Carlo Peill, della diocesi di Spira.
» » » Al sig. Giuseppe Wilhelm, della medesima diocesi.
3 » » Al sig. Antonio Myslivec, della diocesi di Budweis.
16 » » Al sig. Elia Coudsi, dell'archidiocesi di Aleppo.
» » » Al sig. Luigi Cachecho, della medesima archidiocesi.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

31 Maggio 1928. Monsig. Mariano Bijasiewicz, della diocesi di Sandomir.
» » » Monsig. Enrico Gierycz, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Bronislao Ekiert, della medesima diocesi.
23 Giugno » Monsig. Antonio Borek-Dohalsky, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Giuseppe Kaspar, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Celestino Pastor, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo Vrátny, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Hauer, della medesima archidiocesi.
28 » » Monsig. Mario Zanin, della diocesi di Belluno e Feltre.
30 » » Monsig. Gustavo Bianchi, della diocesi di Montepulciano.
3 Luglio » Monsig. Terzo Nicolini, della diocesi di Montefeltro.
6 » » Monsig. Antonio Zeitun, del patriarcato di Gerusalemme.
11 » » Monsig. Ernesto Favagrossa, della diocesi di Cremona.
13 » » Monsig. Antonio Sinaitis, della diocesi di Telsiai.
17 » » Monsig. Angelo Martinelli, della dioces di Adria.
20 » » Monsig. Luigi Sacchi (Valle di Pompei).
» » » Monsig. Giuseppe Domenico Scotto di Pagliara (Valle di Pompei).
» » » Monsig. Attilio Oriani (Roma).

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

25 Giugno 1928. Il sig. Notaro Paszkowski, dell'archidiocesi di Varsavia.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

25 Giugno 1928. Monsig. Stanislao Mystkowski, dell'archidiocesi di Varsavia.
3 Luglio » Monsig. Luigi Mariotti, della diocesi di Montefeltro.

Camerieri d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

31 Maggio 1928. Il sig. Wladislao Jelski, della diocesi di Sandomir.
22 Giugno » Il sig. Salvatore M. de Ayerbe y Marin, della diocesi di Huesca.

Cappellani Segreti d'Onore di S. S.:

13 Giugno 1928. Monsig. Giuseppe Koncz, della diocesi di Vácz.
» » » Monsig. Alessandro Sághy, della medesima diocesi.
15 » » Monsig. Michele Umek, della diocesi di Lavant.

Cappellano d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

1 Giugno 1928. Monsig. Angelo Lolli, dell'archidiocesi di Ravenna.

NECROLOGIO

9 Aprile 1928. Monsig. Michele O' Farrell, Vescovo di Bathurst.
2 Giugno » Monsig. Santino Taveggia, Vescovo di Dinajpur.
20 Luglio » Monsig. Giovanni Tavares de Moura, Vescovo di Garanhuns.

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

Nuovissime pubblicazioni:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Messe ed Uffici per la Chiesa Universale approvati dalla S. Congregazione dei Riti con decreti del 14 marzo e del 9 maggio 1928:			
Missa in festo S. Ioannis Mariae Vianney Conf. (Die 9 Augusti. In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,50	0,60	0,75
Officium in festo S. Ioannis Mariae Vianney Conf. (Die 9 Augusti). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pagine 6, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,60	0,70	0,85
Missa in festo S. Teresiae a Iesu Infante Virginis (Die 3 Octobris). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,50	0,60	0,75
Officium in festo S. Teresiae a Iesu Infante Virginis (Die 3 Octobris). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pagine 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,60	0,70	0,85
Missa in festo S. Ioannis Eudes Confessoris (Die 19 Augusti). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,50	0,60	0,75
Officium in festo S. Ioannis Eudes Confessoris (Die 19 Augusti). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 5, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,60	0,70	0,85
PII PP. XI. Litterae Encyclicae **De Communi expiatione Sacratissimo Cordi Iesu debita** ***Miserentissimus Redemptor.*** 8 Maii 1928, pp. 20	1,50	1,60	1,75
PIO PP. XI. Lettera Enciclica: **Della riparazione che tutti debbono al Cuore Sacratissimo di Gesù** - «Il misericordiosissimo Redentore nostro» - Atto di riparazione - Decreto della S. Penitenzieria con cui si indulgenzia il medesimo Atto di Riparazione, pp. 16 in-8° . .	1,50	1,60	1,75
ATTO DI RIPARAZIONE al Sacratissimo Cuore di Gesù. Quattro paginette con immagine . . . . . Cento copie	5 —	5,50	6,50
Prontuario Bibliografico per la storia degli Anni Santi, a cura del Dr. Pericle Perali, archivista dell'Archivio segreto della Santa Sede (Estratto dall'Appendice alla *Cronistoria dell'Anno Santo MCMXXV*). cm. 28×18 1/2, pp. 207	20 —	21,50	25 —
PER LA NOSTRA FEDE Breve esposizione della Dottrina Cristiana contro gli errori più comuni, cm. 17×11, pp. 80 e copertina	1,25	1,40	1,75
Consacrazione del genere umano al Ssmo Cuore di Gesù. Immagine e preghiere. - 4 paginette . . . . . Cento copie	5 —	5,55	6,50
Atto di confidenza in Dio del Ven. Padre de la Colombière, Litanie del Ssmo Cuore di Gesù, ed Immagine, pp. 8 in rosso-nero, carta patinata . . . . . Cento copie	15 —	16 —	19 —
Aspirazioni e preghiere al Ssmo Cuore di Gesù - con immagine - 8 paginette in rosso-nero . . . . . Cento copie	15 —	16 —	19 —
Moduli parrocchiali in lingua italiana, carta robustissima, cm. 25×35:			
Libro dei Matrimonii . . . . . un foglio	0,40	0,45	
Libro dei Battezzati . . . . . »	0,40	0,45	
Libro dei Cresimati . . . . . »	0,40	0,45	
Libro dei Morti . . . . . »	0,40	0,45	
Fogli per l'Indice dei volumi . . . . . »	0,40	0,45	
MERCATI Mons. GIOVANNI, Prefetto della Biblioteca Apostolica Vaticana. **Per la Cronologia della vita e degli scritti di Nicolò Perotti, Arcivescovo di Siponto.** Ricerche (*Studi e Testi N° 44*), pp. XII-172 con 5 tavole . . . . . (A)	40 —	41,50	44,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1928. Volume in-12°, di pp. 980, adorno di un artistico ritratto di Sua Santità Pio XI. – Legato in tela rossa, con titolo in oro e stemma sul piano . . .	25 —	28 —	35 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae. Anno 1929	2,50	2,80	3,50
CORAM LEGA habitae S. Romanae Rotae Decisiones sive Sententiae quas nempe Emus Cardinalis Michaël Lega annis 1909-1914 eiusdem Sacri auditorii Decanus exaravit. – Iterum editae adnotationibus auctae Codici Iuris Canonici hodiernaeque iurisprudentiae consentaneis. – Cum praefatione de veterum decisionum natura et origine earumque collectionibus. Vol. in-8°, pp. 608	60 —	63 —	70 —

CRONISTORIA DELL'ANNO SANTO MCMXXV

I. **Appunti storici** - II. **Dati statistici** - III. **Atti ufficiali**, con appendice storico-bibliografica e indice, a cura della Segreteria Generale del Comitato Centrale.

Ricco volume in-8° con ritratto di Sua Santità ed autografo, con illustrazioni e artistica copertina in tricromia, di pp. XII-1260. Peso del volume ed astuccio kg. 3,450.

In Italia L. **100** — Per l'estero L. **100** — più le spese postali.

Edizioni della Pia Società di S. Girolamo per la diffusione dei Santi Vangeli:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Il Santo Vangelo e gli Atti degli Apostoli. Traduzione italiana illustrata con note. 510ª ristampa con l'aggiunta di un **Manuale di Preghiere.** Un vol. in-24°, di pp. XX-460-80*, adorno di moltissime artistiche incisioni e di 3 carte geografiche (gr. 230)	2 —	2,50	3,75
Copie 12 in un pacco postale di 3 Kgr. . . . . L. 28 — » 20 » » » » » 5 » . . . . . » 45 — » 40 » » » » » 10 » . . . . . » 90 —			
— Rilegato in tela inglese con impressioni a secco (gr. 240)	3,25	3,75	4,75
Copie 10 in un pacco postale di 3 Kgr. . . . . L. 36,50 » 18 » » » » » 5 » . . . . . » 63,50 » 37 » » » » » 10 » . . . . . » 120 —			
Il Santo Vangelo e gli Atti degli Apostoli. Traduzione italiana illustrata con note. Edizione di lusso. Un vol. in-12°, di pp. XX-460, su *carta distinta*, con riquadratura rossa a ciascuna pagina, adorno di molte ed artistiche incisioni e di 3 carte geografiche (gr. 430) . . .	10 —	11,60	12,75
Questa bella edizione è stata eseguita per desiderio di moltissime persone amanti del gran Libro dei Santi Vangeli, le quali desideravano averlo in una forma tipografica ricca ed elegante onde poterlo offrire a persone colte, a giovani buoni e studiosi ed alle famiglie. Anche per premiazioni è un'edizione da suggerirsi.			
— Rilegato in tela inglese, angoli tondi, titolo a secco sul dorso e sul piano, taglio rosso ed astuccio	14 —	16 —	18 —
— Rilegato in tela inglese, angoli tondi, titolo in oro sul dorso e sul piano, taglio oro ed astuccio	18 —	20 —	22 —
— Rilegato in piena pelle, angoli tondi, titolo in oro, taglio dorato ed astuccio	23,50	25 —	27,50
— Rilegato in tutta pergamena flessibile, imitazione codici, con ricchi fregi e dorature sul dorso, taglio oro ed astuccio	25 —	27 —	28,50
— — La medesima edizione, in *carta indiana* sottilissima ed opaca . .	11 —	12 —	14 —
— Rilegato in tela inglese, angoli tondi, titolo a secco sul dorso e sul piano, taglio rosso ed astuccio	15 —	16,50	18,50
— Rilegato in tela inglese, angoli tondi, titolo in oro sul dorso e sul piano, taglio dorato ed astuccio	18,50	20,50	23 —
— Rilegato in piena pelle, angoli tondi, titolo in oro, taglio dorato ed astuccio	24,50	26 —	28,50
— Rilegato in tutta pergamena flessibile, imitazione codici, con ricchi fregi e dorature sul dorso, tagli oro ed astuccio	25 —	27,50	28,50
Il Santo Vangelo secondo Matteo. Un vol. in-24°, di pp. VIII-111 (gr. 60)	0,40	0,60	0,80
Il Santo Vangelo secondo Luca. Un vol. in-24°, di pp. X-100 (gr. 50) . .	0,30	0,50	0,70